

Vlaamse overheid

**Beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur
en hergebruik van overheidsinformatie
afdeling openbaarheid van bestuur**

Havenlaan 88, bus 20

1000 BRUSSEL

T : 02 553 57 25

Mail: openbaarheid@vlaanderen.be

Dossiernummer: OVB/2019/138

DE BEROEPSINSTANTIE - Afdeling openbaarheid van bestuur

Gelet op het Bestuursdecreet van 7 december 2018, titel II, hoofdstuk 3;

Gelet op het besluit van de Vlaamse Regering van 19 juli 2007 tot oprichting van de beroepsinstantie inzake openbaarheid van bestuur en hergebruik van overheidsinformatie;

Gelet op het oorspronkelijke verzoek van ■■■, d.d. 25 februari 2019, gericht aan het agentschap Zorg & Gezondheid, waarbij werd verzocht om een afschrift te verlenen van het stuk waarmee de beschikking van 11 mei 2010 (vonnis Beslagrechter) werd overgemaakt aan ■■■, raadsman van het agentschap Zorg & Gezondheid.

Gelet op de beslissing van het agentschap Zorg & Gezondheid d.d. 15 mei 2019 waarbij het openbaarheidsverzoek werd afgewezen;

Gelet op het beroepschrift van ■■■, d.d. 13 juni 2019 tegen de voormelde weigeringsbeslissing van het agentschap Zorg & Gezondheid;

Gelet op de registratie van het beroepschrift op 14 juni 2019;

Wat de ontvankelijkheid betreft:

Het oorspronkelijke verzoek tot openbaarmaking dateert van 25 februari 2019. De in beroep aangevochten beslissing van het agentschap Zorg & Gezondheid dateert van 15 mei 2019. Deze beslissing maakt melding van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zoals voorgeschreven in artikel II.43, §1, derde lid van het Bestuursdecreet van 7 december 2018.

Op 13 juni 2019 diende ■■■, beroep in tegen voormelde beslissing van het agentschap Zorg & Gezondheid. Het ingediende beroep is derhalve ingesteld binnen de decretaal voorgeschreven termijn, conform artikel II.48, §1, derde lid van het bestuursdecreet.

Het ingediende beroep is bijgevolg **ontvankelijk**.

Wat de gegrondheid betreft:

Overeenkomstig artikel II.31, eerste lid van het bestuursdecreet heeft het recht op passieve openbaarheid betrekking op bestuursdocumenten. Op grond van deze bepaling is elke instantie in principe verplicht aan eenieder die erom verzoekt inzage te geven in, uitleg te verschaffen over of een afschrift te bezorgen van de gewenste bestuursdocumenten.

De openbaarmaking kan slechts geweigerd worden, mits toepassing wordt gemaakt van één of meerdere uitzonderingen, zoals gestipuleerd in de artikelen II.33 tot en met II.39 van voormeld decreet.

1) *Feiten*

Met het openbaarheidsverzoek d.d. 25 februari 2019 werd het agentschap Zorg & Gezondheid verzocht om een afschrift te verlenen van het stuk waarmee de beschikking van 11 mei 2010 (vonnis Beslagrechter) werd overgemaakt aan [REDACTED], raadsman van het agentschap Zorg & Gezondheid.

2) De inhoud van de aangevochten beslissing

Het agentschap Zorg & Gezondheid heeft met zijn beslissing d.d. 15 mei 2019 het openbaarheidsverzoek afgewezen, verwijzende naar de toepassing van artikel II.39, tweede lid van het Bestuursdecreet, in samenhang met artikel 6, §2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur.

3) De argumenten van beroeper uit zijn beroepschrift

Verzoekster stelt in haar beroepschrift dat het opgevraagde document niet als vertrouwelijk is te bestempelen en dat artikel 458 Strafwetboek in casu niet van toepassing is.

4) *Het standpunt van de beroepsinstantie*

De beroepsinstantie heeft contact opgenomen met het agentschap Zorg & Gezondheid om wat meer toelichting te geven bij dit openbaarheidsverzoek.

Uit de ingewonnen informatie is gebleken dat het beroep erop gericht is om een afschrift te krijgen van een document, waarmee de beschikking van 11 mei 2010 (vonnis Beslagrechter) werd overgemaakt aan [REDACTED], raadsman van het agentschap Zorg & Gezondheid.

Het desbetreffende stuk werd aan de beroepsinstantie overgemaakt en daaruit blijkt dat dit document moet gekwalificeerd worden als vertrouwelijke correspondentie tussen de cliënt (het agentschap Zorg &

```

////////////////////////////////////

```

Gezondheid) en haar raadsman. In het document wordt immers ook informatie meegegeven aan de raadsman in verband met de mogelijk te volgen strategie in een hangend rechtsgeding.

Conform artikel 6, §2, 2° van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur kan een federale of niet-federale administratieve overheid de vraag om inzage, uitleg of mededeling in afschrift van een bestuursdocument, die met toepassing van deze wet is gedaan, afwijzen wanneer de openbaarmaking van het bestuursdocument afbreuk doet aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.

In casu dient inderdaad te worden vastgesteld dat artikel 458 van het Strafwetboek stipuleert dat alle “personen die uit hoofde van hun staat of beroep kennis dragen van geheimen die hun zijn toevertrouwd, en deze bekendmaken buiten het geval dat zij geroepen worden om in recht of voor een parlementaire onderzoekscommissie getuigenis af te leggen en buiten het geval dat de wet hen verplicht die geheimen bekend te maken” strafrechtelijk zullen worden gesanctioneerd. Voormeld artikel uit het Strafwetboek is zonder enige discussie wel degelijk van toepassing ten aanzien van advocaten en het gaat hier bijgevolg om de wettelijke verankering van het beroepsgeheim voor advocaten.

De beroepsinstantie kan hierbij onmogelijk omheen aan de vaststelling dat het belang van voornoemd beroepsgeheim van advocaten t.a.v. het principe van de openbaarheid van bestuur eveneens uitdrukkelijk werd bevestigd in het arrest nr. 202.966 van de Raad van State dd. 15 april 2010. In dat arrest heeft de Raad van State de toepassing van artikel 6, §2, 2° van de Wet van 11 april 1994 heel expliciet bijgetreden.

De Raad van State heeft in het aangehaalde arrest uitdrukkelijk gesteld dat de geheimhoudingsverplichting er op gericht is om het iedereen mogelijk te maken op de best mogelijke manier bijstand te krijgen van een advocaat, door de waarborg dat alles wat wordt besproken, vertrouwelijk blijft, en niet ter kennis kan komen van derden. Het beroepsgeheim is er om de vertrouwelijkheid te beschermen, en niet omgekeerd. De beroepsinstantie kan of mag zich dan ook niet afvragen of een bestuursinstantie afbreuk zou doen aan het beroepsgeheim van haar raadsman, en of zij de vertrouwensrelatie met deze zou schenden. De beroepsinstantie moet daarentegen nagaan of de vertrouwelijkheid, waar een bestuursinstantie kan van genieten in haar overleg met een advocaat, moet wijken voor het beginsel van de openbaarheid van bestuur. De Raad van State zegt daarover dat de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur daar ontkennend op antwoordt.

De Raad van State haalt in voormeld arrest voorts ter ondersteuning aan dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen trouwens ook voorrang geeft aan de vertrouwelijkheid van de briefwisseling tussen advocaat en cliënt op het recht van de Commissie om de overlegging te eisen van alle documenten die zij noodzakelijk acht om overtredingen op de verdragsbepalingen betreffende mededinging op te sporen. De eerbiediging van het recht van verdediging - en daarom van de vertrouwelijke aard van deze briefwisseling – weegt immers zwaarder (HvJ 155/79, AM&S Europe Ltd., Jur. 1982, 1575).

Ook het Grondwettelijk Hof heeft al meerdere keren in dezelfde zin geoordeeld: het Hof is immers van oordeel dat de regel van het beroepsgeheim van een advocaat niet moet wijken voor de noodzaak van toezicht op misbruiken van het stelsel van collectieve schuldregeling (GwH 3 mei 2000, nr. 46/2000, R.W.

```

////////////////////////////////////

```

2000-01, 506, noot E. DIRIX; GwH 14 juni 2006, nr. 100/2006), voor de handhaving van de absolute onpartijdigheid van de curator (GwH 24 maart 2004, nr. 50/2004, R.W. 2004-05, 218) of voor de bestrijding van het "witwassen" (GwH 23 januari 2008, nr. 10/2008, R.W. 2008-09, 109, noot J. STEVENS).

De beroepsinstantie is bijgevolg van oordeel dat, in toepassing van artikel II.39, tweede lid van het Bestuursdecreet, de haar overgemaakte vertrouwelijke correspondentie tussen het agentschap Zorg & Gezondheid en haar raadsman, wel degelijk valt onder de uitzonderingsgrond zoals bepaald in artikel 6, § 2, 2° van de federale wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur. Het vrijgeven van het opgevraagde document zou immers de vertrouwelijkheid tussen raadsman en cliënt ondergraven. Bijkomend wijst de beroepsinstantie ook nog op het feit dat [REDACTED] (verzoekster bij dit openbaarheidsverzoek) ook nog altijd een gerechtelijke procedure voert waarbij het agentschap Zorg & Gezondheid betrokken is (verzet tegen de beslissing van de Vlaamse Gemeenschap tot terugbetaling van animatiesubsidies).

Om bovenvermelde redenen dient het beroep dan ook als **ongegrond** te worden beschouwd.

Na beraadslaging,

BESLUIT:

Het beroepsschrift van ■■■, d.d. 13 juni 2019 tegen de voormelde weigeringsbeslissing van het agentschap Zorg & Gezondheid wordt als ontvankelijk doch ongegrond beschouwd.

Brussel, 10 juli 2019

Voor de beroepsinstantie,
afdeling openbaarheid van bestuur,

Bruno ASSCHERICKX
Voorzitter

[illegible]